

gjentager endnu engang, at jeg troer, at den, som kan sikke os en rolig Overgang til en rolig Existens ved Hjælp af Forsatningen af 5te Juni 1849, har gjort os, Regjeringen og Landet, en meget stor Tjeneste, og ham er jeg rede til at følge; men den, der prøver paa i dette Øieblik at ville tiltvinge sig noget Absolut, har stor Uret, fordi han tillægger sig et Fremsyn, som intet Menneſte har. Det bør vi ikke gjøre, og derfor bør vi blive indenfor Grændsen af det, der seer ud som Tilskyndelse, og forsaavidt vi gaae videre, bør vi have et mere bestemt Begreb. Helst altsaa ingen Adresse! Den ærede Ordfører har sagt, at dette Spørgsmaal forelaa ikke, og fra min Side skal det ogsaa kun foreligge ved Afstemningen. Det ligger i Sagens Natur, at jeg, dersom mit Ændringsforslag antages, idetmindste paa en vis Maade er forpligtet til at stemme for Adressen (Vilke: Hør!), og jeg giver det Bøfte til det ærede Medlem for Njøbenhavns 5te Valgkreds (Vilke), at hvis han stemmer for mit Ændringsforslag, stemmer jeg for Adressen. Det er altsaa en Accord imellem os; stemmer han for Ændringsforslaget, stemmer jeg for Adressens Indgivelse; men stemme de ærede Medlemmer derimod ikke for mit Ændringsforslag, kommer dette altsaa ikke til at give Adressen den nærmere Form, som det forekommer mig, at den bør have, og til at udlette til en vis Grad det efter min Mening uheldige Indtryk af den Betydning, som man har foresøgt at lægge ind i den Ordspøining, som er givet den, saa stemmer jeg imod Adressen.

Barberg: Det forholder sig ganske rigtigt, som af den ærede Ordfører før blev hørt, at mine Forslag kun tilsigte Redactionsforandringer. Det kunde maaskee forekomme Forsamlingen smaaligt at opholde den med Sligt; jeg skal imidlertid dertil bemærke, at hvis det var en anden Sag, der forelaa, vilde jeg neppe have tilladt mig at fremkomme med slike Stilrettelser, men en Adresse har en eiendommelig Bessaffenhed, den er et Actstykke af en vis Høitidelighed, og det forekom mig derfor uanstændigt, at den fremtraabte i et saa reent og ædelt Sprog som muligt. Forsaavidt det dernæst kunde synes ubestemt at opfordre For-

samlingen til at vedtage mine Forslag i Modsetning til et af 15 Medlemmer bestaaende Udvalgs, skal jeg dertil sige, at man kan være en overordentlig dygtig Mand, uden at have noget flint Øre for Sproget; og dernæst, at selv om hvert af de 15 Medlemmer er en udmærket Stillsitt, vil dog den Umstændighed, at de ere femten, ikke bevirke, at Stilen bliver bedre, tværtimod bliver Stilen meget slettere. Det er Noget, som Enhver veed, der har hørt med det Slags Ting at gjøre, at en stor Kreds ikke kan redigere; det kan ikke engang en lille Kreds, men det kan igrunden kun en Enkelt. Jeg troer derfor ikke, at der er noget Ubestemt i at opfordre Forsamlingen til at overveie, om mine Forslag ikke skulde være at foretrække. Det første Forslag gaaer ud paa at udstryge nogle Ord, der lyde saaledes: „Ved personlig at aabne nærværende Rigsdagssamling har Deres Majestæt udtalt Tillid til Rigsdagen og Haab om“. Jeg har det imod denne Affattelse, at det er Cancellistil, og Cancellistilen troer jeg ikke, vi skulle efterligne. „Ved“ betegner Midlet, men her skulde det betegne Samtidighed, og det er galt. Jeg troer derfor, at det er det ene Rigtige at sige som jeg her: „Da Deres Majestæt personlig aabnede“ o. s. v. Den anden Rettelse, jeg vil have foretaget, er, at de Ord: „Rigsdagens Folkething skal ikke tilbageholde den Tilfredsstillelse“; denne Sætning er aldeles ulogisk. Det maatte ikke hedde, at Rigsdagen ikke vil tilbageholde sin Tilfredsstillelse, men en Udtalelse af sin Tilfredsstillelse. Derved vil imidlertid Ordet „Udtalelse“ komme to Gange, og jeg har derfor omredigeret Sætningen. Jeg skal dernæst bemærke, at den Talemaade: Rigsdagen skal ikke tilbageholde sin Tilfredsstillelse, ogsaa er Cancellistil. Imod min Affattelse kunde man indvende, at naar man siger: „Rigsdagens Folkething kan ikke undlade osv.“, siger man i Grunden mere, end der er Sandhed, thi der er jo ingen Nødvendighed for at komme med en saadan Udtalelse, men det Slags Overdrivelser kommer man med af Høflighed, og de høre hjemme i en Adresse. Den tredje Rettelse gaaer ligeledes ud paa at udelade en Sætning og sætte noget Andet istedet. Jeg har for det Første det imod den Sætning, at „under“ kommer to Gange, hvilket er Mistlyd,